

OS HOMES, OS FEITOS, AS VERBAS

UNAMUNO E AS LINGUAS PENINSUARES

El Pueblo Gallego reproductu, non sabemos con que fin, unha conversa que un xornalista portugués sostivo con Don Miguel de Unamuno, na qual o apaixonado filósofo, fidel n-isto ao seu pensamento imperialista e absorbente de castelán d'adopción, decrárase nemigo das línguas regionás, e aínda aínda do propio portugués.

Nonos estranou nada. Así é coma pensa Castela, cuio espírito tan ben se soupo asimilar Unamuno. E ademais, sabemos ben, ata por experiencia persoal, que Don Miguel ten espírito de contradición; ponse de cote co que fala co-il, en posición polémica, e compre lembrar que n-iste caso, falaba c'un portugués. Sócrates era pra o seu interlocutor un guía; Unamuno é un nemigo. Nós vemos n-isto unha superioridade d'Unamuno sobre Sócrates. A polémica é moito mais froitosa, coma meio pedagógico que non o interrogatorio mayéutico. Aínda compre dicir que Unamuno nono fai por mal; nen aínda se cadra por espírito combativo. Faiño porque o seu pensamento penetra tan fondo nos problemas, que lle presenta nidos, un fronte ao outro o pro e o contra. Pra todo home que pensa, resulla sempre da meirande utilidade ter en fronte quen lle opoña os argumentos contrarios. D'unha conversa d'estas sole un saír co-as suas ideais mais afirmadas.

Foi o que nos pason despois de leer a conversa d'Unamuno co xornalista portugués. Confirmouse a fé que temos na nosa língoa.

Cra'está que o argumento que Unamuno põn contra d'ela, pra ser d'il, non é moi fondo, nen moi forte, nen moi novo. Enantes qu'il, empregouno eiquí Don Jaime Solá. E afinal, Unamuno non quer que señan perseguidas as línguas regionás: «Admito el suicidio; pero no admito el crimen», dí. Recollemos esta afirmación: o mestre reco-

ñece que deixalas morrer é un suicidio. Así tamén o entendemos nós.

Somentes que non queremos o suicidio de Galicia. Quererán os portugueses seguir o consello d'Unamuno, suicidárense a prol de Castela, á que Unamuno quer facer herdeira universal de total-as terras peninsulares?

AS VACANTES DA ACADEMIA GALEGA

A nosa Academia decrarou as vacantes d'Académicos de número dos Sres. Pan de Soraluce, Nóvoa Santos, Iltmo. P. Plácido Angel Rey Lemos e García Acuña, todas elas por ausencia de Galiza.

Pra substituílos foron propostos respectivamente:

Pr'a do Sr. Pan de Soraluce, o noso compañeiro Castelao.

Pr'a do Dr. Nóvoa Santos, o Dr. Rodríguez Cadarso, e o noso compañeiro Florentino L. Cuevillas.

Pr'a do Iltmo. P. Plácido Angel Rey Lemos, o Sr. Montenegro Soto, e o noso colaborador Gonzalo López Abente.

Pr'a do Sr. García Acuña, o R. P. Samuel Eiján e o noso colaborador Xavier Prado.

NOVOS LIBROS

A Editorial NÓS anuncia a saída dos libros seguintes:

Cincuenta homes por dez réas, do Castelao.

Contos de Ken Keirades.

Arredor de sí, novela de R. Otero Pedrayo.

As Égoglas do Virxilio, tradocidas a língoa galega por A. Gómez Ledo.

A Biblioteca de Estudios Gallegos da C. I. A. P. fará xurdir aixiña *La Política en Galicia* de Vicente Risco.

NÓS traballa aivamente na tiraxe dos volumes III, IV e V dos *Arquivos do Seminario d'Estudos Galegos*.

O Seminario publicará tamén aixiña o estudo en col dos Cruceiros e Perdons armoricáns debida ao noso compañeiro Castelao.